

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Ante Communionem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

immitto, ut insidiator animæ meæ me reperire non possit. Et confidens in infinita misericordia tua peto absolutionem cum firmissimo proposito te nunquam offendendi in æternum, idè purè, quia in infinitum bonus, licet nec cælum sperandum haberem nec infernum timendum.

Pro pænitentia libenter acceptarem mille mortes amore tui sufferendas. Fac, ut per absolutionem Sacramentalem anima mea perfecta fiat imago sanctissimæ Trinitatis; ut tu eam in primo hominè ad statum supernaturalem elevato in gratia sanctificante, in innocencia donisque plurimis supernaturalibus constituto creâsti. Memoriam purificet Deus Pater, intellectum illustret Deus Filius, voluntatem Deus Spiritus accendat inextinguibili igne amoris sacri nunc & in æternum. Amen.

Communio ante mortem.

Ante Communionem.

Rumina illud Ecclesiæ: Accipe Frater Viaticum Corporis D. N. J. C. qui te custodiat ab hoste maligno, & perducatur in vitam æternam. Et cogita id verè Viaticum esse sive itineris tam ignoti ac periculosi subsidium. Præmissis actibus fidei, spei, caritatis, v. g. §. 7. allatis servare quoque possunt affectus sequentes.

Accipio te mi Domine in tale Viaticum seu subsidium, & in memoriale passionis ac mortis tuæ. Item ut satisfaciam tuo & Ecclesiæ sanctæ tuæ mandato.

Ager

Æger sum, tu Medicus sana me. Nudus sum, tu dives vesti me. Morior præ fame in hac solitudine, tu cibus es, satia me. Sitim patior in his angustiis, tu potus cæli es, refocilla me. Mendicus sto ante fores tuas, da mihi thesauros gratiæ tuæ. Ut miser peccator sto ante Iudicium, miserere secundum magnam misericordiam tuam. Ut infans sto ante Patrem, da mihi fruitionem hæreditatis tuæ.

O cæleste Viaticum, tu es verum Manna omne delectamentum in se continens, & veros Israelitas per hujus mundi desertum in via tam diu confortans, donec in terram promissionis introducantur. Obsecro, pascere, recrea me, & in terram illam lacte & melle manantem deduc me, ubi mors nulla dominatur. Dixisti enim Joan. 6. *Patres vestri manducaverunt Manna, & mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in æternum.*

O cæleste Viaticum, tu es panis cor hominis confortans longè meliùs quàm panis ille subcineritius, qui in solitudine ità roboravit Eliam, ut in fortitudine ejus ambulaverit usque ad montem Dei Horeb. 3. Reg. 19. Panis divine me debilem quæso conforta, ut absque defatigatione ambulem usque ad montem cælestis gloriæ.

O cæleste Viaticum, tu es omni melle dulcius, & ad illuminandum nos potentius, quàm mel illud Jonathæ, de quo 1. Reg. 14. legitur: *Summitatem virga intinxit in favum mellis, & convertit manum suam ad os suum, & illuminati sunt oculi ejus.* O Mel divinum, ô JESU salus & lux

lux mea, obsecro te, mentis meæ caliginem diffi-
pa, & oculos meos illumina, ne unquam obdor-
miam in morte æterna. Sed uti oculos corpo-
ris clausero, animæ aperiã oculos, & æter-
nũm videre merear te Deum in Sion.

O cæleste Viaticum, millies fortius & poten-
tius ad hostes prosternendos, quã panis ille
subcinericius, qui visus est evertere castra Ma-
dianitarum, & tabernaculum Regis solo equare,
Jud. 7. Corroborã me obsecro, ut hoc epulo
sacro velut gladio Gedeonis armatus Lucife-
rum hostesque tartareos regni cælestis aditum
mihi præcludere volentes percutiam, & in fugam
convertam.

O cæleste Viaticum, præfiguratum in farina,
quam Elifæus immisit ollæ [cum clamarent pu-
eri *Mors in olla*] quæ omnem amaritiam vene-
natæ herbæ sustulit. Mors non in olla, sed cor-
pore meo grassatur, fugientem per membra
singula usque ad cor ipsum persequitur animam,
& vinculum ejus cum corpore vult dirumpere.
Non fit hoc sine amaritie. Tu amaritiam verte
in dulcedinem mi JESU; qui sub specie pugilli
farinæ in corpus meum immitti dignaris. Ut
plenè resignatus, & per te refectus ac confor-
tatus dicam cum summo animæ meæ solatio:
*Nunc dimittis Servum tuum Domine secundum
verbum tuum in pace.*

O cæleste Viaticum, arbor vitæ plantata in
medio paradisi hoc est Ecclesiæ, te ego accipio
tanquam pignus æternæ vitæ. Veni JESU, præ-
paravi me ad te dignè hâc horâ suscipiendum
qua-

quantum potui. Confido in infinita misericordia tua, quod sis mihi arbor vitæ, & fructu ex ea gustato non sim moriturus in æternum.

Demum mi JESU adhuc unum. Tu velut peregrinus post mortem duobus Discipulis euntibus in Emaus te adjungens explicando Script. & Prophetias procurasti, ut cor eorum arderet, & illi inclinata jam die ad Cœnam invitantes te agnoscerent in fractione panis, sive sumptione corporis ac sanguinis tui. Ecce mi Domine, inclinata est jam dies vitæ meæ, advesperascit, & tenebræ mortis ingruunt. Ardet jam cor meum erga te ob parabolas, quas ex Script. de S. Viatico te Deo meo Eucharistico ruminavi. Jam quantum possum, suaviter cogo te, ut apud me maneas. Ut cognoscam te, ut oportet in fractione panis, & oculi mentis meæ ita te cognoscendo, amando ante mortem meam aperiantur, ut sine panis involucrio postmodum in cælis te videant facie ad faciem.

Post Communionem.

ELicitis actibus fidei, spei, caritatis, contritionis, humilitatis, gratiarum actionis, &c. aliisque affectibus rogentur adstantes, ut simul orent, vel tibi prælegant Psalmum 22. in quo David in sensu allegorico loquitur in persona Ecclesiæ, & cujusque fidelis Christum Pastorem suum agnoscentis, eique gratias agentis ob varia dona, & præcipuè Sacramentum Eucharistiæ. Describitque *primò vitam purgativam* hominis sub typo ovis à v. 1. quæ collocatur in